Primavera seca a tot Catalunya

- **L'estació ha resultat termomètricament normal a la major part del territori i només es pot qualificar de càlida a punts de Ponent, Prepirineu occidental, Catalunya Central i conurbació de Barcelona.**

- **Ha estat una primavera seca a tot el país amb precipitació inferior al 50% respecte de la mitjana climàtica a Ponent, al prelitoral Sud, prelitoral i litoral Central i a l'extrem nord-est del país.**

La primavera de 2021 (mesos de març, abril i maig) ha estat termomètricament normal a gran part del territori, amb l'excepció de zones de Ponent, el Prepirineu occidental, punts de la Catalunya central i la conurbació de Barcelona on es pot qualificar de càlida. D'altra banda l'estació ha estat freda a punts de la Garrotxa amb anomalies negatives durant els tres mesos de l'estació, especialment durant l'abril.

L'estació ha estat seca a tot el país i en 29 de les 108 estacions amb més de 20 anys de dades, la d'enguany ha estat una de les 4 primaveres amb un valor més baix de precipitació acumulada, essent a les estacions de Vinebre (Ribera d'Ebre) i Cabanes (Alt Empordà), la més seca dels seus 22 i 28 anys de dades respectivament.

Abril fred

Després d'un març globalment càlid a Catalunya, l'abril va presentar una anomalia negativa en la temperatura mitjana, especialment a àmplies zones del prelitoral, litoral empordanès i litoral Sud. En destaca l'episodi de fred dels dies 7 i 8 ocasionat per una massa d'aire freda d'origen continental, que va provocar que en 12 de les 149 estacions de la XEMA amb més de 10 anys de dades s'assolís la temperatura mínima absoluta d'un mes d'abril. En canvi, el bloqueig de masses fredes durant el maig va propiciar un comportament càlid, resultant una primavera termomètricament normal (figura 1).

Servei Meteorològic de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Premsa@meteo.cat
http://www.meteo.cat
93 567 60 90

Figura 1: Mapes de temperatura mitjana de la primavera 2021 i de diferència d'aquesta respecte de la mitjana climàtica.

Mapes elaborats amb dades de les estacions integrades a la Xarxa d'Estacions Meteorològiques Automàtiques (XEMA), gestionada per l'SMC. No inclouen els valors de temperatura d'una estació concreta si no es disposa del 80% de totes les dades d'aquesta estació.

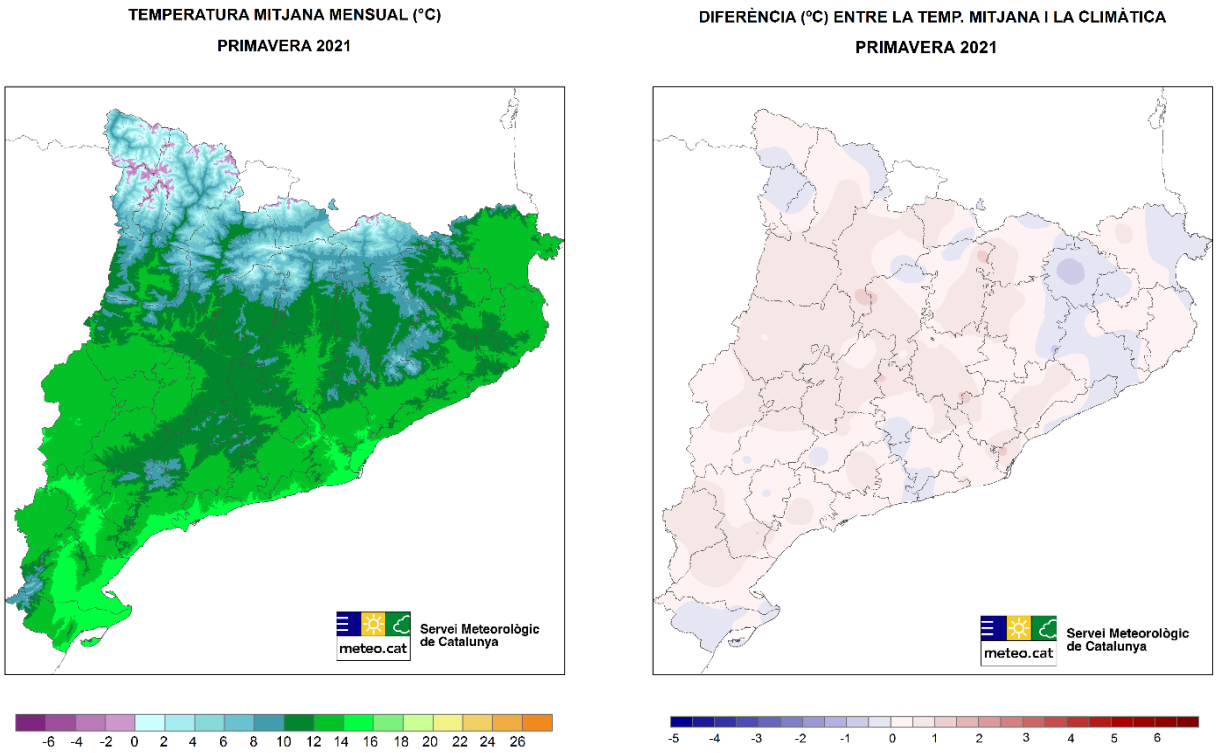

Figura 2: Mapes de l'anomalia de temperatura mitjana dels mesos de la primavera 2021 (març, abril i maig) respecte de la mitjana climàtica 1961-1990

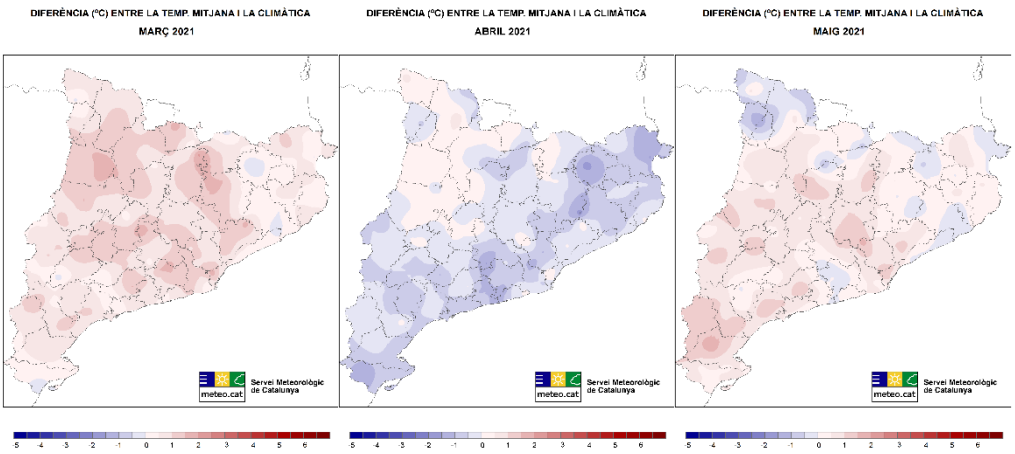

Març molt sec, abril irregular i maig sec

L'estació va començar amb una configuració sinòptica anticiclònica que va bloquejar el pas de pertorbacions atlàntiques, fent que en més de la meitat del territori no se superés el 30% de precipitació acumulada respecte de la mitjana climàtica. El més destacat van ser les intrusions de pols sahariana a principis i finals de març.

Per contra, a l'abril la circulació atmosfèrica va ser marcadament zonal amb el pas de diverses pertorbacions que van provocar un règim pluviomètric irregular, amb àrees plujoses a la plana de Lleida, depressió Central i Prepirineu, però essent sec al litoral i molt sec al delta del Llobregat. El maig va ser sec o fins i tot molt sec a la zona occidental de la Noguera i ha acabat decantant una primavera seca a pràcticament tot el territori (figura 3).

Figura 3: Mapes de precipitació acumulada durant de la primavera 2021 i de percentatge d'aquesta respecte de la mitjana climàtica.

Mapes elaborats amb dades de les estacions integrades a la XEMA gestionades per l'SMC. No inclouen els valors de precipitació d'una estació concreta si no es disposa de les dades d'un episodi significatiu d'aquesta estació.

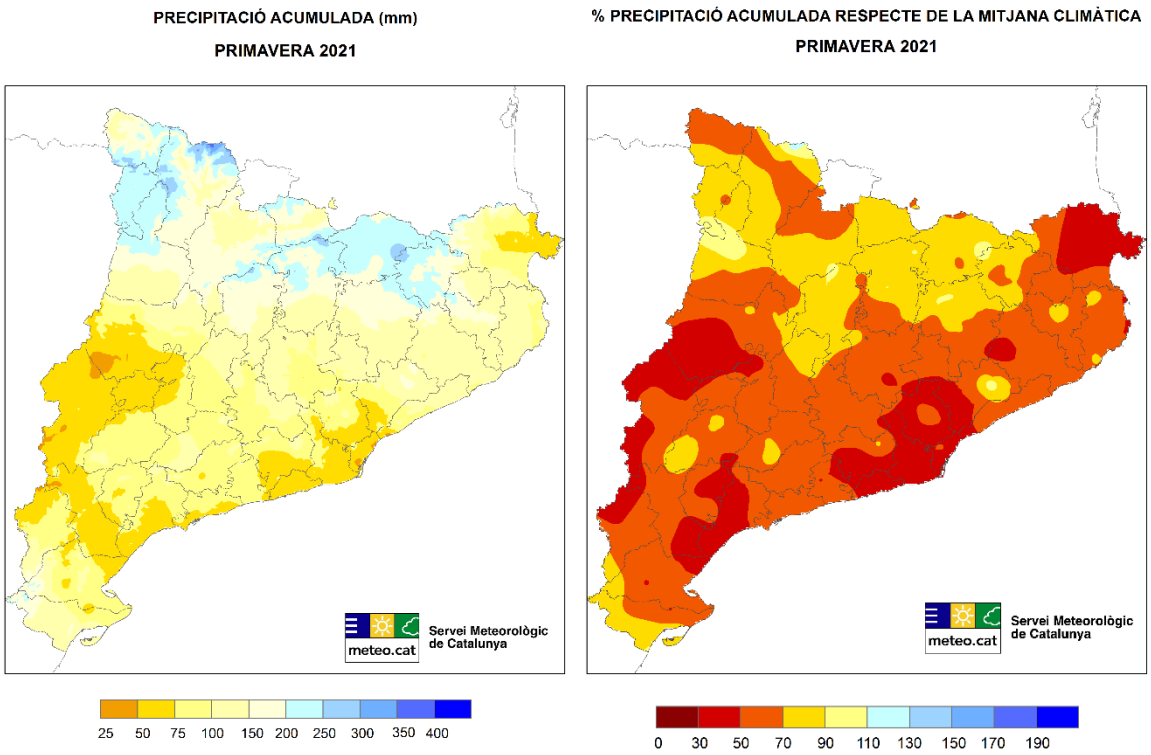

Servei Meteorològic de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Premsa@meteo.cat
http://www.meteo.cat
93 567 60 90

Figura 4: Mapes del percentatge de precipitació respecte de la mitjana climàtica 1961-1990 dels mesos de la primavera 2021 (març, abril i maig)

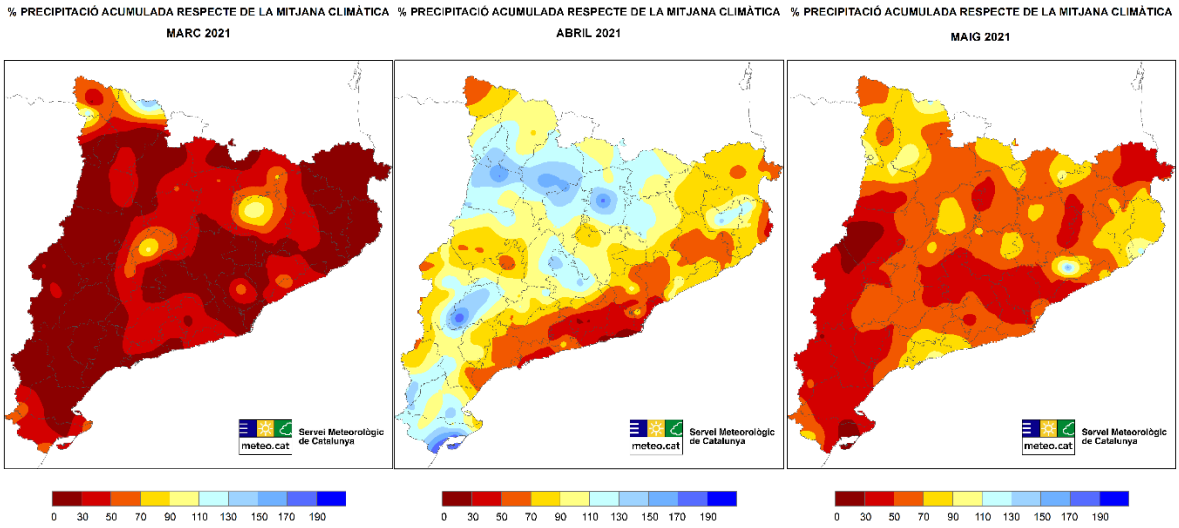

Primavera amb poc mantell nival

A excepció de l'episodi de precipitació del 24 al 30 d'abril, que va acumular gruixos de neu superiors a 50 cm als sectors d'alta muntanya (2000-2500 m) del Pallars Sobirà, la primavera ha estat poc nivosa i, partint d'un hivern amb un gruix de neu inferior a la mitjana, el gruix mitjà del mantell nival ha estat dels més baixos de les primaveres dels darrers anys al Pirineu, com ha estat el cas de les estacions de Sasseuva (2.228 m) i Certascan (2.400), que disposen de 20 anys de registres i també de Núria (1.971 m) amb 19 anys de dades.

Gràfic 1: Gràfic de l'evolució diària del gruix de neu mitjà (cm) a l'estació de Certascan (2.400 m) entre l'1 de setembre de 2020 i 31 de maig de 2021:

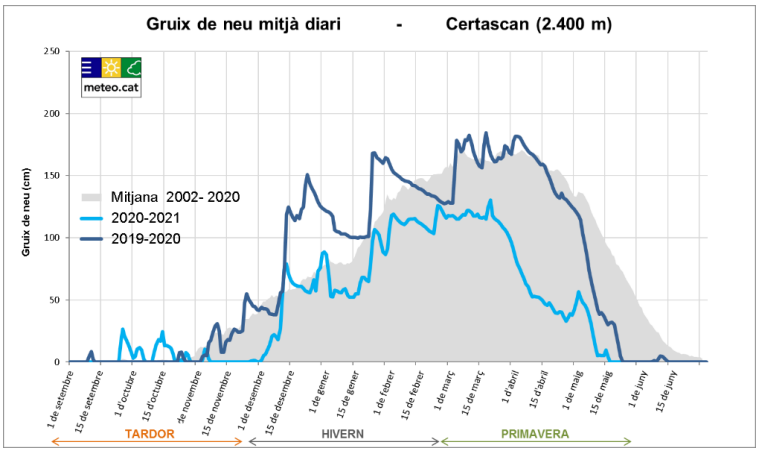

Irradiació solar inferior a la mitjana

La irradiació solar global ha estat inferior a la mitjana dels darrers 10 anys (figura 5), a conseqüència de les pertorbacions que s'han succeït especialment durant el mes d'abril, fins a 6. L'anomalia negativa més gran s'ha concentrat al quadrant nord-est, així com al litoral i prelitoral Sud i Central.

Figura 5: Mapa d'anomalia d'irradiació solar global de la primavera 2021 respecte de la mitjana dels últims 10 anys

Mapes d'anomalia d'irradiació global elaborats amb les dades de les estacions integrades a la XEMA. Les mitjanes contra les quals es comparen les dades s'han elaborat a partir de les dades de les estacions de la XEMA dels últims 10 anys (2011-2020).

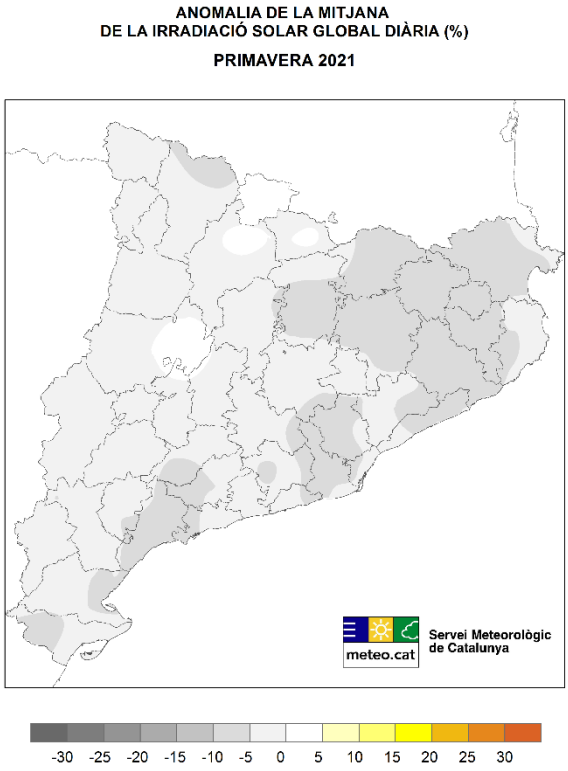

Figura 6: Mapes d'anomalia d'irradiació solar global dels mesos de la primavera 2021 (març, abril i maig) respecte de la mitjana dels últims 10 anys

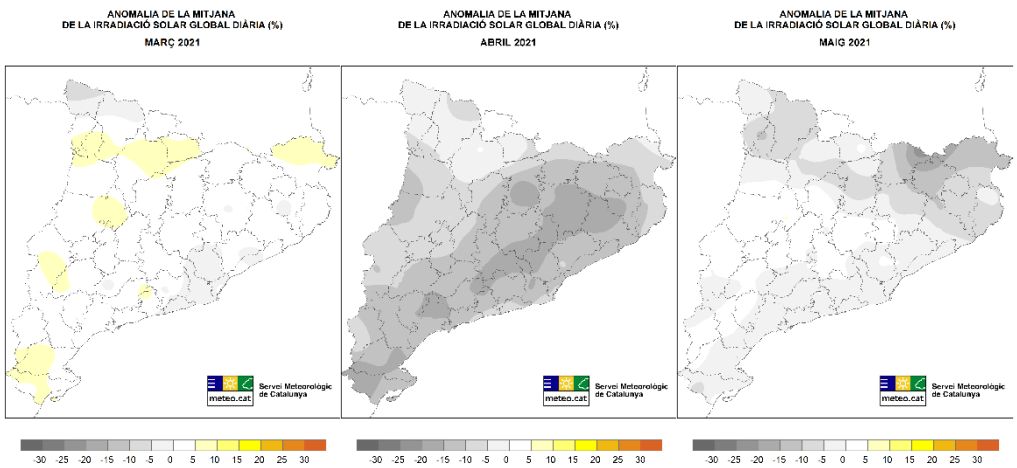

Aquesta informació s'ampliarà a través de la publicació del butlletí estacional definitiu a partir del mes de juliol. Totes aquestes informacions es publicaran a www.meteo.cat.

3 de juny de 2021

Servei Meteorològic de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Premsa@meteo.cat
http://www.meteo.cat
93 567 60 90